

SOPRONI ÚJSÁG

(az „Oedenburger Zeitung“ politikai napilap magyar része.)

Előfizetési feltételek:
A „Soproni Újság“, az „Oedenburger Zeitung“
javítását képezve külön nem adatik el sem egyes példányokban,
sem előfizetésben.
Előfizetési ára a teljes lapnak negyedévenként: helyben 5 korona,
vitékre 6 korona 25 fillér. Egy példány ára 6 fillér.

Kiadóhivatal és szerkesztőség:
Romwalter Alfrédnél, Várkerület 121. szám.
Távbeszélő 28. szám.

Hirdetések díjtétel szerint,
mely kívánatra mindenkinek díjmentesen megküldetik.
Hirdetési megrendelések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendők.
Mindennemű fizetés teljesítési helye Sopron.

Ellenzéki hadjárat és kapituláció.

Sopron, november 7.

A képviselőház ellenzéke akezióba lépett. Ez azt jelenti szeretett olvasóm, hogy dolgozik kézzel-lábbal, lármázik tele torokkal, zavarja a tárgyalások menetét. Mit is tehetne mást?! Elvi álláspontja, a melyről a beterjesztett költségvetést bírálhatná, van is, nincs is! . . . A mi elvi alapja van, az olyan, mint a kártyavár. Ilyenkor pedig nem marad egyéb hátra, mint lármázni és kiabálni. A la Vajay István, a kit az elnökek a legszigorubb rendre-utasítással kellett tegnap is megfenyíteni.

De hiszen ha az ellenzék nem handabandázna, oda haza azt hihetnék a türelmes választók, hogy a nagy hangzású jel-szavak útján a képviselőházba került hon-
atyák elfeledtek a Házba járni. Hiszen egyéb pozitív munkásságukat ugy se látja senki.

Ez a kétségbeejtő üresség kényszerít-
hette a 48-as alapon álló ellenzéket, hogy
egyesült erővel kezdje a kormányt támadni
a költségvetés tárgyalása folyamán. Meg
is kezdte már tegnap munkáját Helyi
Ignác. De a nagy ágyuk még hátra vannak.

A nemzeti párt szintén nem szavazta
meg a költségvetést. Ő tudja miért.
Horánszky Nándornak t gnap elmondott
beszédjéből talán maga Apponyi gróf, a
nagy szofista se tudná kibetűzni. A nemzeti
párt egyébként is ma ugy lebeg a levegő-

ben, mint Mohamed koporsója: nem tudja
mi tevő legyen. Kapitulálni?! . . . Hová
lesz akkor a nimbus?! . . . Ellenzékes-
kedni?! . . . De mivel?! . . . Egyik-másik
jelese a pártnak, a kik emanezipálni tudták
magukat ama roppant befolyás alól, a
melyet a párt vezére gyakorol a tagokra,
ki is fejezték ebbeli se ki, se be állapotuk
kényes voltát, sőt egyik-másik ott is hagyta
a nemzetinek nevezett pártot, a melyet
helyesen esendőr-kardbojít-pártnak kellene
nevezni.

És Szapáry, meg kiseded csapata?! . . .
Ezekről is megszólalt a mult napokban a
krónika. Elbeszélte, hogy nem jól érzik
magukat az ellenzékieskedésben és vágnak
vissza az anyapártba, a honnan az egy-
házpolitika kiüzte őket. Egyelőre azonban
még csak tartják magukat ama személyes
kontraverzák miatt, a melyek idők folya-
mán önkénytelen is fölmerültek és lesve-
lesik azt a kedvező pillanatot, a melyben
megépíthetik azt az arany hidat, a melyen
keresztül vissza sétálhassanak az anya-
pártba.

Mondják, hogy nem mindnyájan térnek
majd vissza a liberális pártba. Egyike-
másika a szecsesszionistáknak kénytelen-
kelletlen majd Zelenyák urhoz csatlakozik,
a ki eddig egyedül képviseli a parlament-
ben nyiltan a néppártot. Lesz olyan, a ki
Apponyihoz megy, hiszen ő mellette se lesz
nehéz kimutatni a néppárttal való kaczér-
kodást.

Hogy miért érdekel bennünket, sopron-
megyeieket valamivel jobban a Szapáry-
féle kiseded hadi tábor, mint Ugronék és
Kossuthék nagy harezi csapata, könnyen
kitalálhatja mindenki. Hiszen nekünk is
van Szapáry mellett egy képviselőnk, a kit
szabadelvű programmal, igen sok remény-
nyel küldöttünk a parlamentbe és a ki a
legelső nyilt állás foglalásnál kénytelen
volt ott hagyni a szabadelvű pártot az
egyházpolitikai törvényjavaslatok tárgya-
lása előtt.

Ez a férfiú Ragályi Lajos, a
szabad-bárándi kerület képviselője.

Tudjuk mindnyájan, hogy mekkora
rokonszeny kísérte Ragályit a parla-
mentbe a mikor tiszta liberális programmal
és nem kiesinylendő küzdelem árán meg-
kapta a mandátumot. És emlékezünk rá
jól, hogy milyen meghökkenéssel láttuk őt
is válni abból a pártból, a hol jeles tehet-
ségeknek kifejtésére nagy tér, rokonszenyes
egyeniségének számot tevő szerep volt
predesztinálva.

Ragályi Lajos mind ezt ellökte
magától. Mikor Budapesten a szabadelvű
pártban. Wekerle indítványára kimondották,
hogy csak az maradhat a szabadelvű párt
tagja, a ki az egyházpolitikai törvényeket
nyilt őszinteséggel megszavazza, akkor
Ragályi megbízói kezdtek takarodót fujni.
A fiatal képviselőnek meg volt jelölve útja.
Leutazott Sopronba: értkezett itt a hang-
adó férfiakkal; beszélt az akkori főispánnal,

TÁRCZA.

Akinek az Úristen a pártfogója.

— A „Soproni Újság“ eredeti tárczaja —

Irta: Tenuus Tivadar.

A tágas, tölgyfával burkolt teremben egye-
dül ül az üzletvakornok. Szürke irodakabátjában,
— melyen nemesak az idő hagyott nyomot, ha-
nem valamelyik esintalan kolléga is, mert a hiva-
talis belyeget minden ép helyre ráütötte, —
elmerengve nézegeti a falra aggatott nagy vasuti
térképet, igyekeztén előre kiböngészni azt a helyet,
a hol majdan mint állomásfőnök indíthatja tovább
a vonatokat.

Hajh, de mikor lesz az!

Előbb csak forga'ni tiszté neveznek ki, a
mire most pályázik, csakhogy az a baj: nincs
pártfogója.

Pedig a csapongó, aranyos képzelet szárnyán
hányszor elszállott a kis fehérre meszelt házhoz,
messze, messze, messze, hol két fekete, ragyogó
szem várja, mikor viszi el kicsi, puha fészekbe, a
a mely csak kettőjüké s ott nevetik az élet küz-
delmeit, a marakodó, irigy embereket.

Oh, csak volna egy protektor!

Most is, a mint a szolgálati-iv rovatait tölti
ki, éppen azon töri a fejét, hogy ugyan kit is
irhatna ő be pártfogójának.

Más oda irhat valami titkos tanácsost, be-
folyásos főurat, az igazgatónak valamelyik rokonát,
vagy legalább is egy képviselőt — már a kinek

milyen jut, — csak ő nem. Már-már lemond
arról a reményről, hogy azt a rovatot kitöltse,
mikor a sok tollragasztól valami jó eszme ötlök
agyába s a helyett hogy kipontozná az illető rubriká-
t, szép gömbölyű betűkkel oda ír valamit, a
mitől pajzán mosoly jelen meg ajkai körül.

Vajjon mi lehet az? . . .

Delfelé megállott az ajtóban az elnöki szolgál-
Ezüstkunakos pipájában lenvonta a hamut s a
főtának támaszkodva újságolta:

— Most mennek a gyűlésbe az urak. Ma
lesz a kinevezés, van valaki, van valaki? — kérdé-
kedélyes bizalmaskodással.

— Baj, baj! De azért nem kell busulni,
nem mindig azt nevezik ki, a kinek van valakije.
Ott van a Rajki ur, annak sem volt senki, mégis
kinevezték.

— Pedig látja, az nem is dolgozik.

— De itt van kérem nyolecz órakor aztán
még soha sem ment el előbb, mint mikor a
hivatalos órának vége volt. Én már régi szolgál-
vagyok, tessék nekem elbinni, de azért nem lát-
tam, hogy későbben jött volna és korábban ment
el, mint dukál. Ez a fő: csak itt legyen aztán
ha körmit piszkálja, vagy beszélget, az mindegy;
az a legszorgalmasabb tisztviselő. Hanem isten
ments, hogy valakinek szólni tessék! Én csak
magának elmondok eztet.

Elbáméskodott egy keveset a füstmacskákon,
aztán újra kezdte érdes, öblös hangján.

— A Fúzi titkár még este nyolecz órakor is
itt van, azt sem tudom, minek dolgozik akkor.

Hát nem ér rá délelőtt, hiszen van elég ideje.
— Soha sem lehet elmenni, mert délután mindig
az urakat őrzöm. Csak már tennék máshová. A
multkor — folytató pipáját a szájából kivéve és
a levegőben meglöbölve — már megmondtam
neki: engedelmet kérek, de ez nem szálloda, hogy
egész éjjel strazsáljak. Így!

— Mit szólt?

— Mit szólt volna. Semmit. Azt mondta:
mindjárt megyek bácsi, mindjárt! Haj, haj! Jobb
világ volt az, mikor börtöntiszt voltam, — sopán-
kodott aztán, szeméit forgatva.

— Miért lett volna az jobb? — tudakolta
a gyakornok -zórakozottan.

— Azért! Akkor még fiatalok voltunk, az
urak is másformák voltak, hagyták a szegény em-
bert élni. Ugy bizony! Jászberényben voltam az
ötvenes években börtöntiszt, a törvényszéknél. Ak-
kor még meg volt az adósok börtöne. Hej, de
sok szép leány, meg asszony vendégem volt! Mert
tetszik tudni, akkor ugy csinálták, hogy a ki
adós volt és nem fizetett, a hitelező becsukatta s
fizetett érte tartásdíjat, mindig egy hétre előre.
Ha hétfőn kilencz óra után öt percczel nem hozta
a pénzt, akkor kieresztettem az adóst. Jöhetett
már a hitelező akkor; nem volt érvényes. Majd
közelebb huzódott s esintalan szemhunorgatással
folytatta. Aztán voltak ám gazdag adósok is,
volt pénzüik, volt lakoma, egy hordó bor, az egész
kramázs abból élt és a hitelező még is fizette a
tartásdíjat.

ung vorzuziehen
ubftanten; mit
euten der Unter-
: fein Seilmittel
r, um

ranftbeiten. Der
ubern gerne ge-
haltend, kostet
náj 120 Filler

ng wird dringend
verlange. Neu-
r eht, mein jede
er geistlich pro-
zem Drud, „Die
Heuftein, Ab-
elsgerichtlich ge-
reiner Sirna be-

potheke,
gaffe Nr. 6.
Herren

laker
Nr. 3,
November

zum Einlegen
nd aller 3 a h n

r, Gafthof zum

Maager's
ereinigter

THRAN

Maager
ien.

en medicinischen
und seiner leicht-
it wegen auch
s empfohlen und
jenen Fällen, in
eine Kräftigung
smus, insbeson-
Lunge, Zu-
gewichtes, Ver-
fte, sowie Rei-
berhaupt her-
Die Flasche zu
n in der Fabrik-
I. 3., Heumarkt
n meisten Apo-
ng, Monarchie.
V. Lehmann
d Wilhelm Jehn.

Haupt-Versandt
Monarchie bei

ien
784
folgt.

Eszterházy Pál herezeggel is és kénytelen volt kijelenteni, hogy nem maradhat tagja továbbra is a szabadelvű pártnak.

Quid nunc?!

A nagybaránci kerület hangulata az óta, hogy az egyházpolitikai törvények szentesítvők, aligha változott. Sőt úgy tudjuk, hogy a néppárt ott is erősen műveli a talajt, a melyben nem akar mást termelni, mint szívvel-lélekkel igazi hajtásokat a gyűlöletet és felekezeti torzsalkodást prédikáló néppárt számára.

Mennyire fogja Ragályi Lajos politikai meggyőződésével mind azt összeegyeztetni, a mit a szabad-baránci kerület választói kívánnak majd képviselőjüktől, azt egyelőre nem firtatjuk. Az idő talán sokkal hamarabb meghozza erre a kérdésre is a választ, mint sem gondolná az ember.

De nehéz sorsa lesz talán Ragályi Lajosnak most, ha a szecessionisták visszatérnek a liberális pártba. Mi tévő lesz ő akkor?!

Nem tudjuk!

Előttünk csak egy tudatos és ez az, — hogy a nagymartoniak már elvégezték dolgukat Dégennél! . . .

. . . És a rövid kitérés után ismét felvehetjük tárgyalásaink fonalát ott, ahol elhagytuk, a mikor regisztráltuk, hogy milyen kétségbeesítő küzdelmet vínak önmagukkal az ellenzéki pártok, mert nem tudják legyőzni Bánffy Dezsőt és a liberálisokat.

Ne tegyenek e miatt szemrehányást maguknak! . . . A liberálisokat nem lehet legyőzni. Hiszen csak nem lehet megcsufolni egy szabad nemzet ezer éves fáradságtalan küzdelmét?!

Bánó József.

Politikai hírek.

Sopron, november 7.

A képviselőházból. Az országgyűlés tegnap rendjéről közreadott távirati tudósításunk kiegészítésül közöljük még a következő értesítést: Az ülés második felét az interpellációk foglalták el.

Polonyi, a balmazújvárosi földbérleti és munkás viszonyok tárgyában interpellálta a belügyi és igazságügyi minisztert.

Majd, hogy a hívó esengetyűt hallotta, dohogva, nagy eszímáival megrengetve a fényes parkettet, elfutott fiatalos gyorsasággal.

Ezelatt a boltozatos ülésteremben egyenkint gyülekeztek az osztályvezetők s helyeiket a zöld posztóval bevont asztalnál elfoglalták. Legelőbb a legnagyobb karszékét maga a vasuti igazgató foglalta el s azután rangfokozat szerint a többiek, míg a gyűlés jegyzőjének csak közönséges nádszék jutott.

A szikár előadó monoton hangon morzsolja le, hogy miután a megüresedett tisztí állásra pályázat útján éppen negyven pályázó folyamodott, ennél fogva a kérvényeket bátorodik előterjeszteni.

A kóvér osztályvezetők nagyot fújtak a következendő terhes munkától; mert nem tréfa dolog negyven alázatos és éhenhalást emlegető kérvényt s azok mellékleteit egyenkint átnézni. Olyik két sürűen beírott íven panasolja el élete történetét, hogy mi mindenhez ért, mennyi helyen állott alkalmazásban, de most mind a jámbor muzulmán Mekka felé, úgy fordítja arcát a tekintetes igazgatóságához, hogy képességeinek leginkább megfelelő álláshoz juttassa.

A referenshez legközelebb ülő osztályvezető a kérvényeket fanyar arccal nyalabra fogja s egyet azokból magához véve, a többi szeretetreméltó nyájassággal adja tovább.

(Vége köv.)

Perczel Dezső belügyminiszter nyomban okmányszertű bizonyítékkal frappans módon megczáfolta a Polonyi hazafiúi kesergéseit.

Besenyei Ferencz a Gyürky Abraham gróf tönkre tett telepeseinek ügyében interpellált.

Perczel Dezső belügyminiszter kijelentette, hogy hivatalos jelentések alapján már megtette a kellő közegészségi intézkedéseket s a nyomorgó telepesek első segélyéről is gondoskodott.

A ház s az interpelláló a választ tudomásul vette.

A képviselőház állandó igazoló bizottságából. A képviselőház állandó igazoló bizottsága Bornemissza Adam elnöke alatt tartott ülésében vizsgálát alá vette Schnell Károly, Brassó megye első kerületében megválasztott országgyűlési képviselő megbízó levelét. A megbízó levélül szolgáló választási jegyzőkönyv, úgy tartalmára, mint kiállítására nézve megfelelően a törvény és házszabályok rendelkezésének, a bizottság Schnell Károlyt a kérvényeztetésre megállapított harmincz nap fentartásával igazolt képviselőnek jelentette ki s jelentésének a ház elé terjesztésével Görgey Béla bizottságijegyzőt bizta meg.

A bolgár felirati vita. Már táviratban adtunk hírt róla és most kiegészítésül közöljük, hogy Mihajlovsky kormányparti képviselő kifejti, hogy a trónörökös megkeresztelésének kérdése nem családi, hanem államügy, melyet a politikusoknak nem szabad kizsákmányolniok; ellenben az alkotmány 38. szakaszának visszaállítását szükségtelennek tartja. Stojlov miniszterelnök beszédének a külügyi politikára vonatkozó részében erősen megeczáfolja az ellenzéki szónokok tulzásait. A kormány, mondá a miniszterelnök, nem lehet felelős azért, a mit a levelezők a külföldre jelentenek és ép oly kevéssé vállalhatja el a felelősséget a legutóbb megjelent röpiratokért. Szóló megeczáfolja az Ausztria-Magyarországgal kötendő kereskedelmi szerződés kérdésében tett kirohanásokat és azt mondja, hogy a szerződésnek Bulgáriára nézve, nemzetközi helyzete szempontjából, nagy jelentősége van. A miniszterelnök konstatálja, hogy a viszony Bulgária és Törökország között szívélyes és jó. A miniszterelnök konstatálja, hogy az Oroszországhoz való közeledés kérdésében minden párt megegyezik. A kormány mindent meg fog tenni a kibékülésre.

A párisi német nagykövet ünneplése. A párisi német kolónia abból az alkalomból, hogy Münster gróf német nagykövet ez állásában tíz év óta működik, bankettet rendezett, melyen Münster gróf hálással emlékezett meg a francia államférfiak közreműködéséről, melylyel a két ország közti békés és jóviszony fentartására irányuló törekvéseiben elősegítették.

Lueger.

Sopron, november 7.

Provincziális lap vagyunk, magyar ujság vagyunk, mi részünk nekünk abban a diadal-mámorban, a mely most az öreg Stefansturm alatt ujjongó örömmel tölti el azokat a keveseket, a kikben még maradt egy porczikája a tisztesség-tudásnak, feltékeny aggodalomnak az osztrák nemzet erkölcsi nivója megőrzésére? Mi közünk nekünk egyáltalán ahhoz, hogy mit csinálnak a ragyogó eszázvárosban, ahol Lueger urat az uralkodó szava kergette le a szemétdomból, ahol vigan kukorékol. Lueger ur! . . . Megvan a nézetünk róla, el is mondhatjuk, hogy az alsengrundi csap-székében jobban fest, mint festett volna a bécsi polgármesteri székben, hogy nagyon ügyes a spekulációja, s hogy megtalálta a gemütlích bécsiekben a balekokat, akik komolyan veszik neki az antiliberálisust, míg Lueger csak a nagyravágását és önmagát veszi komolyan.

A bécsi heczmezisterekhez és Luegerhez azonban nekünk, magyaroknak alig van több közünk, mint akár a timbuktuk kabinet afféreihez. Boldoguljon Bécs, a hogy akar, ha a rezidenzstadt bürgereinek tetszik a Lueger arca, főzzék meg, süssék meg akár cezthen és olajban, nekünk ahhoz semmi közünk nincsen.

Hogy azonban ennek daczára foglalkozunk vele, annak egyéb az oka. Lueger ur kitűnően intézi az ő kis köreit. Szeretné magát politikai mártírnak feltüntetni, s most, hogy a megerősítést nem kapta meg, bizonyára nem mulasztja el a kitűnő reklámot: elmondani, hogy egy ország intrikál ellene, szó alattomos fondorlatokat. Magyarország fél Luegertől, az ő stafétáinak könyörgése csikarta ki a király szájából az elutasítás szavát!

Ez az, a mi ellen nekünk is szólni kell, magyar lapnak, soproni lapnak. Soproni lapnak különösen, sajnos, e hasábokon már eléggé vitatott okokból. Ne higgyék a jó soproniak közül azok, a kiknek a szíve a tegnapi meg a mai táviratok hallására nagyon összefacsarodott, hogy a magyar kormány intervencziója állotta útját ennek a nagy korcsmahősnek, ennek a nagy demagóg-nak. Oh, Lueger ur személyének, szereplésének jelentéktelensége sokkal nagyobb ennél. Ha benső és nagy megnyugvással is fogadtuk a legalkotmányosabb király vétőjét, nem törtünk volna jajgatásokba, ha véletlenül úgy történik a döntés, a hogy a bécsi söpredék akarja.

Lueger ur szőröstül-bőröstül osztrák belügy, a mi szerencsésen lemult. Lemult — ismételjük — anélkül, hogy a magyar kormány részlete lett volna benne. Ez a mi mondani valónk. De még valami, a mi a mi germánjainknak meg antiszemitáinknak szól ide Sopronba.

A király tegnapi határozata, a melylyel Lueger alól kirántotta a gyékényt, sokkal, de sokkal jelentősebb, mint ennek a talmi politikusnak az egész akeziója. A bölcs király evvel a határozattal az antiszemitizmus utolsó támaszát is ledöntötte, azt a fennen terjesztett argumentumot, hogy a zsidóüldözés előtt az „uralkodó körök” nemesak szemet hunynak, de — a mint a jó népbolondítók a bécsi „tepp”-eknek bódítóan sugdozzák a fülebe — ez a magas köröknek is dédelgett eszméje.

A bécsi agent provokateurok keserűen emlékeznek vissza arra a percze, amikor Lueger dr, az antiszemitát s a magyar gyűlölet polgármesternek kandidáltak. Megingott a mostani kudarczal alattuk nagyon a talaj.

S ez, főképpen ez a király megerősítése megtagadásának legnagyobb jelentősége.

(b. o.)

Napi hírek.

Sopron, november 7.

— A dunántuli evang. püspök-választás. Ma bontották fel Répczelakon azokat a szavazatokat, a melyeket a dunántuli evang. püspök-választására adtak le a szavazattal bíró hatóságok és községek. Nem mondunk nagyot, ha konstatáljuk, hogy feszült érdeklődéssel várta mindenki a szavazat-számolás eredményét, amelyről délutáni 2^{1/2} óráig semmi hír sem érkezett Répczelakról, a hol Radó Kálmán val. b. titk. tanácsos elnöke alatt, hat bizalmi férflu bontogatta a szavazatokat rejtő levélkéket. Tudjuk mindnyájan, hogy milyen változatos eredménnyel folytak a szavazások, a melyek most csak Poszvék Sándor soproni teológiai igazgató és Gyurátz Ferencz, pápai lelkész között kellett, hogy döntsének. A szavazás eredményét, a győri szavazatok közhirre jutása után sejtettük: most — kiküldött tudósítónk táviratából — már tudjuk, hogy **Gyurátz Ferencz lett Karsay Sándor utódja.** Egyszázhatvan szavazatot jutott Gyurátz és egy-száznegyvenkilencet Poszvék Sándorra; így tizenegy szavazat többséggel jutott Gyurátz a püspöki székbe.

Gyurátz Ferencz, az új dunántuli ág. evang. püspök, a dunántuli kerület főjegyzője, ékes szavu és tollu lelkésze a pápai gyülekezetnek. A dunántuli kerület egyik legnépszerűbb embere. Aggályt esü-pán politikai szereplése támaszthat. Gyur-

rátzot ugyanis a függetlenségi párt vezetői gyanút tudta és ismerte a mai választási mozgalmakig mindenki. De a kerület egyházi vezetése nem tűr politikai hajlamokat. Erre nézve a lezajlott választási küzdelmek alatt Gyurátz Ferencz közvetlen környezetéből az a kijelentés történt, hogy az 1892-iki felléptetése a függetlenségi párt részéről tudtán kívül történt és azóta izolálni igyekezett magát a pártpolitikai körök és törekvésektől.

Szivesen vesszük tudomásul e megismételt kijelentést s ebben a reményben melegen üdvözljük a dunántúli evang. egyházkerület új választott püspökét!

— **A polgármester egészségi állapota.** Természetes és könnyen érthető az a rokonszenves érdeklődés, a melylyel a város polgársága csüng G e h h a r d t József polgármester egészségi állapotáról közre adható hírekben. Örömmel jelezzük, hogy a csonttörésnek nincsenek komplikációi és a gyógyulás normális uton halad. Az első kötést már levette dr. Manning er Adolf, a polgármester házi orvosa dr. Démy jelenlétében és rátette a második véglegeset. A polgármester lakásán és a városházán egymást érik a tudakozók.

— **A Széchenyi-szobor** megalkotásával megbízott művész, Má t r a y Lajos egészen el van ragadtatva Sopron város remek tájkától, gyönyörű fekvésétől. Magáról a városról is nagy csudálattal beszél, s kijelentette, hogy minden művészi ambíciójával azon lesz, hogy Sopron város bizalmára méltónak mutassa magát s olyan alkotást adjon a városnak a Széchenyi-szoborban, a melyre büszkének lehessünk. A művész, aki tegnap este a Pannóniában együtt vacsorázott Printz dr. városi tanácsossal, Stornó Ferencz ifj. Bella Lajos stb. városi képviselőkkel, ma utazott vissza Budapestre, ahol haladéknél hozzákezd nagy munkájához.

— **Uj állampolgár.** A belügyminiszter Sopron városához leirt, hogy beselyáki Krisztián Gabriella folyamodványát, aki a magyar állam kötelekéből való felvételét kérte a város útján, kedvezően intézte el.

— **Lueger nem lesz Bécs polgármestere!** Ez az örömdetes hír járta be tegnap este városunkat. Mai lapunk kiadásakor még a király döntéséről hivatalos értesítést nem kaptunk, csak budapesti levelezőnk táviratát adtuk közre, a mely a budapesti tőzsdén elterjedt híreket közölte velük a király megerősítésének megtagadásáról. Az első távirat a király döntéséről este 8 órakor érkezett hozzánk s tíz perc múlva már a város egyébről sem beszélt, mint Lueger fiaszkójáról. Egész sereg telegramm ment a bécsi lapok redakciójába, s Bécs és Sopron közt alig volt még olyan élénk telefon-közlekedés, mint tegnap este. Mindenki határozottan akart tudni. S mindenki örömtől sugárzó arezezal tette le a telefon kagylót: a bécsi lapok szerkesztőségei megerősítették a mi táviratunkat!

A mint beszélnek, a „W. Volksblatt“ holnapi száma gyászkeretben fog megjelenni.

— **A tüzérségi laktanya építéséről.** Rie g e r Ervin nyugalmazott százados, mérnök, tegnap elhozta, megbízatása szerint, az építendő tüzérségi laktanya részletes terveit és részletes költségvetését. Tizenhat füzetbe vannak összegyűjtve az összes munkálatok, a melyeket most majd a városi építő hivatal és a laktanya-bizottság fog felülvizsgálni. Ennek megejtése után kerül majd az ügy a közgyűlés és onnan a miniszter elé. Miután majd a miniszteriumban is helybe hagyják a terveket, ki fogják írni az építési pályázatot. Remélhető, hogy 1896. márczius havában megkezdik az építkezést azon a telken, a melyet Bánfalva és a Déli Vasut állomása között erre kiszemeltek.

— **A Mezőgazdasági Statisztika Sopronban.** A mezőgazdasági statisztika adatainak összegyűjtésére megalakult bizottság már teljes. A bizottság tegnap tartott Printz Ferencz dr. h.

polgármester elnöklete alatt ülést, a melyben megállapították, hogy Sopron várost 23 kerületre osztják s ezekbe 18 napidíjjal küldenek ki az adatok összegyűjtésére. A bizottság ezen az úton is kéri, a mit a most kiragasztandó plakátokon is hangsúlyoz, hogy az adatokat hiven mondja be a közönség az ügynökök tollába, mert ezeket tisztán csak a mezőgazdasági statisztika céljaira gyűjtik össze.

— **Halálhír.** Bálint Árpád városi építési felügyelő neje hosszú szenvedés után életének 24-ik évében tegnap éjjel meghalt.

— **Nagy szerencsétlenség.** Csorna i levelezőnk nagy szerencsétlenségről ad hírt, a mely tegnap délután a Győr-Sopron-Ebenfurti vasut vonalán életébe került egy szegény, földhöz tapadt vasuti alkalmazottnak. A tegnap délután 2 órakor Sopronból induló vonat fűtője, W e i s z Dávid, a csornai állomáson a Pozsony-Szombathelyi vasut kerekei alá került. Irtózatossággal a szerencsétlenség embereket már csak fölismérhetetlenné zuzott, véres tetemét szedték föl a sínekről. W e i s z Dávid, aki 38—40 év körül járt, nyolcz gyermek atyja. Családja részére megindult a gyűjtés. Az orvos-rendőri vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlen a saját vigyázatlanságának lett az áldozata.

— **Enyveskezü vendég.** Tölti Anna temető-utcai házulajdonosnő szobájából tegnap 24 forint készpénz tűnt el. A kárvallott háziasszony a pénz elikkasztásával egy fiatal úri embert gyanúsít, aki látogatást tett nála, és közben egy pillanatra egyedül maradt a szobában. A rendőrség megindította a vizsgálatot: vajjon igazán a vendég volt-e a tolvaj?

— **Feltámadás.** Csöndes feltámadás történt tegnap a képviselőházban. A Petrovics Geraszim püspökségével egyidejűleg eltűnt Linder György csornai képviselő a tegnapi ülésen újból megjelent s elfoglalta helyét a nemzeti párt padsoraiban. Az üléssteremben Linder egyedül üldögélt. Egyszerre csak egy ezüdelut adott neki át a teremőr. A ezüdelutára az volt írva: Petrovich Geraszim kéreti egy szóra...

— **Szegő Vilma.** Olvasóink még bizonyára élénken emlékeznek arra a rokonszenves énekesnőre, a ki az Irodalmi Kör szeptemberi estélyén rohamlépésekben hódította meg a közönséget szép énekével, kedvességével és egyszerűségével. Róla írnak most az összes budapesti újságok. Elmondják, hogy a troppai színházban Szegő Vilma, a budapesti opera-iskola volt növendéke, mint Selica az Afrikai nőben és mint Micaela a Carmenben, az ottani lapok egyértelmű kritikája szerint, nagy sikert aratott. Dicsérik szép, tiszta hangját és jelentékeny intelligenciáját, jövőjéhez pedig a legszebb reményeket fűzik.

— **A Timár Evi tizenhat esztendeje.** Babos kendőjébe takarva a fejét, nehéz zokogással állt ma Timár Evi a rendőrség előtt. Azért ezítták oda, mert a cselédkönyvén végezett gyanús korrekurát. A születés idejét tolta elő két esztendővel.

A rendőrkapitány szigorúan rászólt:

— **Hogyan vetemedhetik az ilyesmire Timár Éva, mikor tudja, hogy keservesen megbüntetik érte!**

Timár Éva ráemelte a könybelábadt kék szemét a rendőrtisztre.

— **Istenem, istenem — csuklotta — a Feri az oka!** Azt mondta a multkor este, hogy nem tudna olyan lányt csókolni, aki már elmúlt 16 éves. Én meg, kapitány ur, már két éve elmúltam! Istenem, nem tehetek róla, de nagyon szeretem a Ferit!

A rendőr szabadon bocsátotta Timár Évikét. Mikor kiment, megköszönte a bíró uraknak a kegyességét. Aztán hirtelen, pírulva, félig sugva oda szólt a kapitánynak:

— **Ugy-e kérem, nem mondják meg neki, hogy már — elmúltam 16 éves?!...**

— **A rendőrség hírei.** Beesipett kabát-tolvaj. A derecskei vén paraszt, Holzmann, akit csak nem régebben tolonczoltak el Sopronból kabát-tolvajlás miatt, valami módon tegnap visszakerült ide, s egyik kávémerésben ittasan akkora zenebonát csapott, hogy a rendőrség figyelmessé lett rá s bevitte a dutyiba.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, november 7. Ma folytatták a költségvetési tárgyalást. Bujanovits (nemzeti párt) a költségvetés ellen foglalt állást.

Lukács pénzügyminiszter hosszabb beszédben czáfolta le az ellenzéki szónokokat és kimutatta Horánszky vádjának teljes alaptalanságát, mintha a költségvetés nélkülözne a reális alapot és könnyelműséggel készült volna. A zárószámadások a legfeltűnőbb bizonyosságát adják annak, hogy a tételek mennyire helyesek. A kiadások nagy összegeket nyelnek ugyan el, de a reformok követelik ezeket ily nagy előirányzatokban. Hosszu és nagy érdeklődés között elmondott beszédjét ilyen végezi a miniszter: az ellenzék folyton-folyvást sürgeti a reformokat, de visszajajd a kiadásoktól.

Makkfalvay is ellene szól a költségvetésnek **Simonfay** a költségvetés ellen szól.

Bernáth Béla a filoxera törvény ügyében interpellál.

Holnap tárgyalják a főrendiháznak a vallás szabad gyakorlatáról szóló üzenetét. Azután folytatják a költségvetés tárgyalását.

Szapáry Gyula gróf tart hosszabb beszédet, a melyben] a legmelegebben pártolja a 67-es alapon álló pártok egyesülését; óhajtja, hogy az egyesülésből ne zárrassanak ki azok sem, a kik a 67-es alapon messzebb menő feladatokat tűztek maguk elé; ezek is együtt dolgozzanak a kormányval azon, hogy helyre állíttassék a béke, hogy a második ezredév ne kezdődjék vallási villongással és felekezeti torzalkodással. Megszavazza a költségvetést, mivel az nem képez egyuttal bizalmi szavazatot; erről a határozati javaslatnál kell beszélni.

A bucsuzó exminiszter.

Budapest, november 7. A földművelési miniszteriumban Festetich Andor gróf ma bucsuzott el a tisztviselői kartól. Melegen köszönte a tisztviselők buzgalmat és odaadó tevékenységét és kérte őket, hogy ruházzák azt át utódjára, a ki sok szaktudást, szorgalmat és kristálytiszta karaktert hoz hivatalába.

Bedő államtitkár mondott köszönetet a tisztviselői kar nevében és üdvözölte is azután dr. Darányi Ignácot, az új minisztert, a ki kijelentette, hogy programját nem itt, hanem a képviselőházban óhajtja elmondani; de itt tartja helyén, hogy kérje a tisztviselői kart, miszerint ajándékozza meg előzékenységével és bizalmával. Az új miniszter azután elődjéről emlékezett meg, nagy elismeréssel sorolva fel tevékenységét és azt a kiválóságát, hogy éppen ellenkezőleg az ellenzékiek támadásával, politikai jellemének teljes integritásával hagyta el a miniszteri széket.

Törökországi bajok.

Konstantinápoly, november 7. Ma ülésezett itt a minisztertanács, hogy a krízisnek eloszlatásáról tanácskozzék. Az Ottóman-bank igazgatója is jelen volt az ülésen. Miniszterváltozás minden pillanatban várható.

Budapest, nov. 7. (G a b o n a t ö z s d e.) A búzakinálat a mai tőzsdén is gyenge volt, de a vásárlási kedv kissé felvillanyozódott. 20,000 métermázsára rúgott a felszállítás. Az árak 5 krral emelkedtek és ezt az emelkedést szívesen fizették.

A rozs ára is 5 krral emelkedett.

Más áruban kevés volt az üzlet és az árak változatlanok.

Uj tengeri	4.20—35
Buza tavaszra	6.98—99
Rosz tavaszra	6.39—41
Tengeri május-juniusra 1896.	4.56—57
Zab tavaszra	5.98—6.00
Repeze aug.—szeptemberre 1896	10.90—11.10

Idő: szép!

A magyar rész felelős szerkesztője

Koór József.

Kiadó-tulajdonos: Romwalter Alfréd

Kundmachung.

Die Ziehung der zweiten Klasse der Ungarischen Klassen-Lotterie beginnt am 6. Dezember und dauert bis zum 14. Dezember.

Zu dieser Ziehung hat die Erneuerung der in erster Klasse nicht gezogenen **Klassen-Lose**, bei Verlust jedes weiteren Anrechtes bis zum 26. November zu erfolgen, und zwar ausschliesslich bei den auf den Losen verzeichneten Collecteuren.

Voll-Lose, die in erster Klasse nicht gezogen wurden, nehmen an der zweiten Ziehung ohne Weiteres Theil, eine Erneuerung findet bei **diesen** Losen **nicht statt**.

Soweit Vorrath noch vorhanden, sind Kauflose zum Preise von 80 Kronen für ein ganzes Los, 8 Kronen für ein zehntel Los, 4 Kronen für ein zwanzigstel Los bei den bekannten Collecteuren zu haben, welche auch jede gewünschte Auskunft ertheilen werden. Bestellungen bitten wir gefl. an diese (nicht an uns) zu richten.

Budapest, den 1. November 1895.

Ungarische Klassen-Lotterie-Direction.

I.

Million

1.000.000 Kronen sind im glücklichsten Falle zu gewinnen

in der

vom Staate genehmigten

Ungarischen Klassen-Lotterie

deren

Grosse Gewinnziehung

vom 6. bis 14. Dezember 1895 stattfindet.

Kauf-Lose :

1 ganzes fl. 40.— 1 zehntel fl. 4.—
1 halbes fl. 20.— 1 zwanzigstel fl. 2.—

(Für Porto sind 5 kr., für rekommandirte Briefe 15 kr., für Ziehungsliste 10 kr zu bezahlen.)

empfiehlt und versendet gegen Postanweisung oder auch gegen Nachnahme

Gewinne

	Kronen	Kronen
1 Prämie à	600000	600000
1 Gewinn "	400000	400000
1 " "	200000	200000
1 " "	100000	100000
1 " "	50000	50000
2 " "	20000	40000
2 " "	15000	30000
4 " "	10000	40000
10 " "	8000	80000
27 " "	6000	162000
100 " "	2000	200000
200 " "	1000	200000
1150 " "	200	230000
20000 " "	100	2000000

21499 Gewinne im Gesamtbetrage von 4.332,000

Carl Heintze

Budapest,
Servitenplatz 3.

Hauptcollecteur

Telegramm-Adresse: Lottoheintze Budapest.

Um den Wünschen des geehrten Publikums nachzukommen, bei Ankauf **mehrerer** Lose durch Verschiedenheit der Nummern eine grössere Spielchance zu erreichen, versende ich bei Abnahme von mindestens 5 Losen (ganze, halbe, zehntel oder zwanzigstel) und darüber, jedes Los von einer ganz verschiedenen Nummer, zu denselben obigen Original-Preisen.